

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 286/2019
21.03.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Миролуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела силовање из члана 178. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгог Крстића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Нишу 7Кв.бр.510/18 од 28.12.2018. године и Апелационог суда у Нишу Кж2 11/2019 од 11.01.2019. године, у седници већа одржаној дана 21.03.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгог Крстића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Нишу 7Кв.бр.510/18 од 28.12.2018. године и Апелационог суда у Нишу Кж2 11/2019 од 11.01.2019. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Нишу 7Кв.бр.510/18 од 28.12.2018. године према окривљеном АА продужен је притвор, одређен решењем Вишег суда у Нишу Кпп.бр.46/18 од 06.10.2018. године, који се рачуна од 04.10.2018. године у 14,00 часова, када је лишен слободе, а који притвор је последњи пут продужен решењем Вишег суда у Нишу Кпп.бр.46/18 од 28.12.2018. године, за још 30 дана, тако да притвор по овом решењу окривљеном може трајати до 27.01.2019. године.

Решењем Апелационог суда у Нишу Кж2 11/2019 од 11.01.2019. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА изјављена против решења Вишег суда у Нишу 7Кв.бр.510/18 од 28.12.2018. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Драги Крстић, у смислу одредбе члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном или другостепеном суду.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, те је на

седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је нашао да се захтев за заштиту законитости има одбацити.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1.), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП мора се доставити одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и поступку пред апелационим судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац у поднетом захтеву не опредељује ни једну повреду закона, која у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, већ у образложењу захтева наводи повреде одредаба кривичног поступка везане за погрешну примену члана 216. ЗКП и указује да више не постоје законски разлози предвиђени чланом 211. став 1. тачка 3) и 4) ЗКП за продужење притвора и да нема основа за продужење притвора према окривљеном, јер према одредби члана 211. став 1. ЗКП притвор се може одредити само против лица за које постоји основана сумња да је учинило кривично дело.

Међутим, повреда одредаба кривичног поступка из члана 216. ЗКП и 211. став 1. тачка 3) и 4) ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге, због којих окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек - захтев за заштиту законитости.

Поред наведеног, захтевом се указује и на повреду члана 31. став 1. Устава Републике Србије.

Међутим, како уз захтев, бранилац окривљеног није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђено да је окривљеном или другом учеснику у поступку повређено или ускраћено људско право или слобода који су зајемчени Уставом или Европском конвенцијом за заштиту људских права и основних слобода и додатним протоколима - то захтев за заштиту законитости у овом делу нема прописани садржај у смислу члана 484. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Ирина Ристић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.